

РЕШЕНИЕ

№ 7647

гр. София, 05.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова

Юлия Тодорова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **8556** по описа за **2013** година докладвано от съдия Славина Владова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция” срещу съдебно решение от 23.07.2013г. по нахд № 23566/2012г., постановено от СРС, НК, 20 състав, с която се отменя електронен фиш серия К № 0389024, с който е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. на основание чл. 189 ал. 4 във връзка с чл. 182 ал. 1 т. 3 от ЗДвП за извършено нарушение по чл. 21 ал. 1 от ЗДвП на Х. А. П. от [населено място].

В жалбата си жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, поради това, че СРС неправилно е приел, че при издаване на оспорения фиш са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и има несъответствие между описанието на нарушението във фиша и в представения синком материал. Освен това се твърди и допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила, тъй като СРС не е издирил служебно обективната истина, нещо което му е вменено в задължение. Твърди освен това, че съгласно чл. 189 ал. 4 от ЗДвП съществуват специални правила относно съставянето на електронния фиш, които са спазени в конкретния случай. Иска оспореното решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което се потвърждава електронният фиш.

Ответникът по касация Х. А. П., редовно призован, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспореното съдебно решение.

Представителят на СГП прокурор Никова изразява становище, че жалбата е неоснователна, а решенето на СРС следва да бъде потвърдено.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че касационната жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че в съдебното производство безспорно е доказано, че на 11.11.2012г. в 10,31 часа в [населено място], по [улица], от гара „П.“ към С. гара, срещу фирма „Б.“ на пешеходна пътека, е било извършено засичане на скоростта и заснемане с техническо средство „система за видеоконтрол TFR - 1M с радар TR 4D № 613,“, монтиран на служебен автомобил „Опел А.“ с рег. [рег.номер на МПС] на лек автомобил марка „Мерцедес Е 190“ с рег. [рег.номер на МПС], като техническият уред е отчетел скорост от 78 км/ч (75 км/ч след приспадане на задължителния толеранс от 3%), при ограничение на максималната разрешена скорост от 50 км/ч., т.е. отчетено е превишение на максимално допустимата скорост от 25 км/ч. Приел е, че при направена проверка в КАТ е установено, че МПС, заснето с превишена скорост е собственост на наказаното лице Х. П.. Приел е, че при издаване на оспорения електронен фиш същият съдържа всички необходими реквизити съобразно нормата на чл. 189 ал. 4 от ЗДвП. Приел е обаче, че при издаването на електронния фиш са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, а именно не е отразено съдържанието на нормите на чл. 189 б и ал. 8 от ЗДвП, а именно, че не е посочено, че наказаното лице може да направи писмено възражение в 7 дневен срок от получаване на фиша, както и че в него не е указан редът и срокът за оспорване. Приел е и допуснати други съществени нарушения, а именно че във фиша е посочен само номера на техническото устройство № 613, но не и точния му вид, както и това, че в съдебното производство не са представени доказателства за това, че устройството е минало на технически преглед, като в тази връзка органът е само посочил от къде съдът може да изиска тази информация, но не я е представил. Освен това е приел, че е налице разминаване между посочената във фиша скорост от 75 км/ч и тази на сваления на хартиен носител кадър от клипа на заснемането – 78 км/ч, като е приел, че непосочването че тази разлика е в резултат на законово предвидения толеранс е съществено нарушение на административно производствените правила.

Оспореното първоинстанционно решение е неправилно, постановено в противоречие със закона и при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, по съображенията изложени по – долу.

Чл. 189, ал. 4 ЗДвП определя, че при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на

нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

"Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. По дефиниция електронният фиш не носи подпис на издателя си, поради което въпросът за компетентността на определено лице не се поставя. В него следва да бъде отразена само структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което в случая е сторено, т.е. не е налице законово изискване да бъде посочено лицето, издало електронния фиш. Разпоредбата на чл. 189 ал. 4 от ЗДвП е специална по отношение на общите норми за издаване на НП – чл. 57 от ЗАНН и в тази връзка се прилага с приоритет.

Не са налице приетите от СРС процесуални нарушения при издаване на електронния фиш по отношение на непосочването на съдържанието на чл. 189 ал. 6 и 8 от ЗДвП. Това е така, тъй като не се преклудира възможността на наказаното лице да наведе възраженията, които би навел в административното производство и в съдебното такова, като в тази връзка непосочването на възможността да се подаде възражение не се отразява на правото на защита на наказаното лице, тъй като не пречат неговата възможност при процесуална активност да наведе тези възражения и в съдебната фаза, т.е. това не е нарушение от категорията на съществените. На второ място непосочването на срока и реда за оспорване на фиша е от значения само и единствено за спазване на срока за оспорването му и доколкото в конкретния случай същият е спазан, то настоящият състав намира, че и това не представлява съществено нарушение на административно производствените правила и като е приел това СРС е постановил решението в противоречие със закона.

На следващо място настоящият състав намира, че в противоречие със закона СРС е приел, че липсата на обяснение за приспаднатия толеранс от 3% съгласно чл. 189 ал. 4 от ЗДвП представлява съществено нарушение на административно производствените правила, поради това, че във снимковия материал е отразена скорост от 78 км/ч, а във фиша – 75 км/ч. Това разминаване, както правилно отбелязва СРС, е в резултат на предвиденото в законовата норма приспадане на толеранс, поради и което настоящият състав намира, че посоченото не представлява нарушение, което води до нарушаване или затрудняване на правото на защита на наказаното лице, а напротив то е предвидено в негова полза. В тази връзка настоящият състав намира, че посоченото също не представлява съществено нарушение на административно производствените правила.

На последно място незаконосъобразно СРС е приел, че липсата на доказателства за преминат периодичен технически преглед за изправност и годност на техническото средство и това, че административният орган е посочил кой извършва тези прегледи, е съществено нарушение на административно производствените правила. Задължение на съда е да издири обективната истина. В този случай след представянето на справката от административния орган съдът е следвало или служебно или да даде нови указания или да задължи административния орган да представи такава справка, а не да приеме, че делото е изяснено от фактическа страна. Като е постановил оспореното съдебно решение без да е изяснил делото от фактическа страна и без да е издирил служебно обективната истина, СРС е постановил оспореното съдебно решение при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила.

Освен това видно от оспореното съдебно решение СРС е отменил оспорения пред него електронен фиш само на процесуално основание без да разгледа спора по същество. Тъй като настоящият състав намира, че не са налице визираните от СРС нарушения на административно производствените правила, то оспореното решение е незаконосъобразно постановено в противоречие със закона. Тъй като обаче не е издирена обективната истина и съдът не е изложил мотиви по спора по същество, настоящият състав намира, че също не може да се произнесе по същество.

Във връзка с изложеното съдът намира, че оспореното съдебно решение от 23.07.2013г. по нахд № 23566/2012г. на СРС, 20 състав е незаконосъобразно, постановено при неправилното приложение на закона и при допуснати нарушения на съдопроизводствените правила и като такова следва да бъде отменено, а делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Воден от горното и на основание чл. 221 ал. 2 и чл. 222 ал. 2 т. 1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 23.07.2013г. по нахд № 23566/2012г., постановено от СРС, НК, 20 състав, с която се отменя електронен фиш серия К № 0389024, с който е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. на основание чл. 189 ал. 4 във връзка с чл. 182 ал. 1 т. 3 от ЗДвП за извършено нарушение по чл. 21 ал. 1 от ЗДвП на Х. А. П. от [населено място].

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: